स स्नातः सर्व्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ।
फलं स लेभे पूजानां व्रती सर्वव्रतेषु च ॥ २६ ॥
विष्णुमन्त्रं यो लभेच्च वैष्णवाच्च द्विजोत्तमात् ।
कोटिजन्मार्जितात् पापान्मुच्यते नाच संशयः ॥ २७ ॥
कृष्णमन्त्रोपासकानां सद्यो दर्शनमाचतः ।
शतजन्मार्जितात् पापान्मुच्यते नाच संशयः ॥ २८ ॥
*वैष्णवाद्दर्शनेनैव स्पर्शनेन च पार्वति ।
सद्यः पूतं जलं वह्निर्जगत्पूतः समीरणः ॥ २९ ॥
दर्शनं वैष्णवानाञ्च देवा वाञ्छन्ति नित्यशः ।
न वैष्णवात् परः पूतो विश्वेषु निखिलेषु च ॥ ३० ॥
इत्युक्त्वा शङ्करः शीघ्रं नारदेन सहात्मजः ।
ययौ मन्दाकिनीतीरं नीरं क्षीरोपमं परं ॥ ३१ ॥
तत्र स्नातो महादेवो नारदश्च महामुनिः ।
समाचान्तः शुचिस्तत्र धृत्वा धौतेच वाससी ॥ ३२ ॥
कृष्णमन्त्रं ददौ तस्मै नारदाय महेश्वरः ।
परं कल्पतरुवरं सर्व्वसिद्धिप्रदं शुक ॥ ३३ ॥
लक्ष्मीर्मायाकामबीजं ङेन्तं कृष्णपदं ततः ।
जगत्पतप्रियान्तञ्च मन्त्रराजं प्रकीर्त्तितं ॥ ३४ ॥
मन्त्रं गृहीत्वा स मुनिः शिवं कृत्वा प्रदक्षिणं ।
सप्त वारान् नमस्कृत्य स्वात्मानं दक्षिणां ददौ ॥ ३५ ॥

---

* वैष्णवस्य ।